

Να μην πληρώσουμε τη κρίση της πανδημίας!

Περάσανε έξι εβδομάδες καραντίνας, απαγορεύσεων και εγκλεισμού. Η κυβέρνηση αυτές τις έξι (διαβολό) εβδομάδες μας κάλεσε να δείξουμε την «ατομική μας ευθύνη» απέναντι στη «κοινή» αντιμετώπιση της πανδημίας. Σύμφωνα με αυτή όλοι / όλες έπρεπε να μείνουμε σπίτι μας, να δουλέψουμε από αυτά, να μη πάμε στα σχολεία και στα πανεπιστήμια και να βγαίνουμε έξω μόνο για τα αναγκαία μας ψώνια.

Στη πραγματικότητα όμως το σχέδιο «αντιμετώπισης της πανδημίας» ήταν/είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των εργοδοτών και όσων πλουτίζουν απο την εργασία μας. Το πρόσωπο της πανδημίας για την εργατική τάξη είχε εκτόξευση της ανεργίας (**150.000 νέες απολύσεις**), συνωστισμό στους χώρους εργασίας (για όσους / όσες δουλεύανε ακόμα) και μη τήρηση μέτρων υγιεινής, τηλεργασία από το σπίτι με ξεχειλωμένα ωράρια, μαύρη εργασία, επιδόματα ψίχουλα και τα δεκάδες καθημερινά μας έξοδα να τρέχουν.

Κωδικοποιούμε λοιπόν τη ζωή της εργατικής τάξης εν μέσω πανδημίας.

ΜΕΤΡΑ «ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ» ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ / ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ.

Όσοι / όσες δούλευαν σε χώρους εργασίας οι οποίοι μπήκαν σε αναστολή λόγω πανδημίας, πήρανε 800 ευρώ για 1,5 μήνα.

- Όσοι / όσες δουλεύανε ανασφάλιστα, με μπλοκάκι ήταν εποχιακοί, συμβασιούχοι ή έκτακτοι σε αυτές τις δουλειές, δεν πήρανε τίποτα.
- Εκατοντάδες επιχειρήσεις δήλωσαν ότι «κατεβάζουν ρολά λόγω πανδημίας» ενώ συνέχιζαν να δουλεύουν με τηλεργασία. Το αποτέλεσμα ήταν οι εργαζόμενοι να αναγκαστούν να πάρουν τα 800 ευρώ για 1,5 μήνα ενώ δουλεύανε κανονικά (και πολλές φορές με μεγαλύτερα ωράρια στο σπίτι) και ταυτόχρονα οι εργοδότες να απαλλαχτούν απο το βάρος της καταβολής των μισθών και των ενσήμων.
- Χιλιάδες εργαζόμενοι / εργαζόμενες καλέστηκαν να ζήσουν με 400 ευρώ το μήνα. Μπορεί οι μισθοί μας εν μία νυκτί να πέσανε στα 400 ευρώ όμως τα καθημερινά μας έξοδα συνέχισαν να έχουν τις υπάρχουσες τιμές. Με 400 ευρώ οι οικογένειες έπρεπε να πληρώσουν νοίκια, λογαριασμούς, supermarket, φροντιστήρια, κ.α.

Οι εργοδότες απέκτησαν το δικαίωμα να μας απασχολούνε τις μισές ώρες απ'όσες δουλεύαμε (εκ περιτροπής εργασία).

- Οι μισές ώρες εργασίας σημαίνει και μισός μισθός. Μέσα στη καραντίνα (αλλά και μετά απο αυτή) οι εργαζόμενοι / ες καλούμαστε να καταπιούμε πως θα ζούμε από εδώ και στο εξής με τα μισά λεφτά απ'όσα ζούσαμε!
- Μισές ώρες εργασίας σημαίνει μισά ένησημα. Δηλαδή μισά δώρα (χριστούγεννα και Πάσχα) και μικρότερες αποζημιώσεις σε περίπτωση απόλυσης.
- Μισά ένησημα σημαίνει ακόμα μεγαλύτερη δυσκολία στην απόκτηση σύνταξης (και ειδικά ολόκληρης).

Οι εργαζόμενοι σε κλάδους όπως η πληροφορική και οι τηλεπικοινωνίες έπρεπε να δουλεύουν με τηλεργασία από το σπίτι τους.

- Στη τηλεργασία οι εργαζόμενοι έπρεπε να μετατρέψουνε τα σπίτια τους σε εργασιακούς χώρους και να ξεχάσουν μια για πάντα τη προσωπική τους ζωή και τον προσωπικό τους χώρο.
- Το αναφέραμε και πιο πάνω. **Η τηλεργασία δεν έχει ωράρια!** Τ' αφεντικά με πρόσχημα ότι δουλεύαμε από τα σπίτια μας, μας εξώθησαν σε πολύ πιο βάρβαρα ωράρια.

Στις έξι εβδομάδες της καραντίνας η μαύρη εργασία νομιμοποιήθηκε με την υπογραφή του υπουργού εργασίας. Η κυβέρνηση προχώρησε σε αναστολή της υποχρέωσης των εργοδοτών για καταχώρηση στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ κάθε εργασιακής αλλαγής (δήλωση υπερωριών, ημέρες εργασίας, μεταβολές στη σύμβαση κ.α.).

Εκτός όμως από την επίδειξη της ατομικής μας ευθύνη, η κυβέρνηση και οι εκπρόσωποι της μας προετοίμαζαν ψυχολογικά με κάθε τρόπο. Μας είπαν μεταξύ των άλλων και γνώριμες εκφράσεις από τα παλιά, «οι θυσίες σας θα πιάσουνε τόπο», « το πρόβλημα είναι παγκόσμιο», «η επιστροφή στη κανονικότητα θα πάρει πολλούς μήνες να επανέλθει», «θα καλεστούμε όλοι να ζησουμε σε μία νέα πραγματικότητα», «θα αρθρουν σταδιακά τα μέτρα εφόσον τηρούνται τα προηγούμενα».

Μερικές μέρες τώρα, η κυβέρνηση θέλει να μας επιβραβεύσει για την «υπομονή» και «συνέπεια» που

επιδείξαμε σε όσα μας επέβαλε. Θριαμβολογεί για το έργο της και είναι έτοιμη να άρει τα περιοριστικά μέτρα ώστε να επιστρέψουμε στη νέα πραγματικότητα. Εμπορεύεται τον πόνο μας, την άγρια εκμετάλλευση μας, την αβεβαιότητα της επόμενης μέρας με την ελπίδα της «νέας κανονικότητας», όμως η επιστροφή στη νέα κανονικότητα είναι μπλόφα !

Γιατί δεν είναι ούτε «νέα», ούτε «κανονικότητα». Το σχέδιο των αφεντικών για την επόμενη μέρα είναι παλιό και χιλιοεφαρμοσμένο. Δεν χρειάζεται να είμαστε προφήτες για να καταλάβουμε τι έρχεται για τη τάξης μας. Τα «έκτακτα μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας» που εφαρμόστηκαν τις προηγούμενες έξι εβδομάδες προεικονίζουν όσα έρχονται. Τα επιτελεία της κυβέρνησης ήδη έχουν αναφέρει τον ημι-μόνιμο χαρακτήρα που θα έχουν όσα μέτρα πάρθηκαν.

- Η μισή απασχόληση (και οι μισοί μισθοί) θα ισχύσει μέχρι τον Οκτώβρη όπου η κυβέρνηση θα εξετάσει τη τυχόν επέκταση της.
- Στο εξής, όσες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα τηλεργασίας, είναι αναγκασμένες να δουλεύουν μέσω αυτής το 70% των εργαζομένων.
- Θα μονιμοποιηθεί ένα είδος υποκατάτατου μισθού για όσους / όσες δουλεύουν εκ περιτροπής, με ατομικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου κτλπ.

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες,

Ζούμε σε μία άγρια και απρόβλεπτη εποχή. Τα αφεντικά και το κράτος τους, μας ρίχνουνε στη κατάσταση έκτακτης ανάγκης, μας εγκλωβίζουν σε ένα ατέρμονο εμπόριο φόβου και ελπίδας, μας παρουσιάζουν τη «νέα κανονικότητα» ως αναπόφευκτη.

Είναι οι τρόποι τους για να μας αναγκάσουν να πληρώσουμε για πολλοστή φορά μία ακόμα κρίση. Αυτή τη φορά τη κρίση της πανδημίας.

Ακόμα και εν μέσω πανδημίας, δεν στήριξαν το ΕΣΥ το οποίο χρόνια τώρα συστηματικά το διαλύουνε, δεν βοήθησαν τους άνεργους και τους συνταξιούχους, άφησαν στη τύχη τους χιλιάδες έγκλειστους ανθρώπους σε φυλακές, κέντρα κράτησης και στρατόπεδα, εκατοντάδες χιλιάδες εργζόμενων απολύθηκαν, δώσανε ψίχουλα στους εργαζόμενους που ανεστάλησαν οι δουλειές τους ενώ για τους υπόλοιπους η δουλειά έγινε ατέλειωτη και χωρίς μέτρα προστασίας.

Στους καναλάρχεις και στους ιδιώτες κλινικών μοιράσανε απλόχερα εκατομύρια ευρώ. Στα αφεντικά δώσανε ακόμα περισσότερες φοροελαφρύνσεις και ταυτόχρονα (ξανά)ρυμθίσανε το δίκαιο ώστε να μας απολύουν και να μας κόβουνε τα μεροκαματά.

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες,

Σας καλούμε μέσα σε αυτή την ιστορική συγκυρία να πάρετε θέσεις μάχης. Μέσα στα χιλιάδες μονοπάτια που ανοίγονται μπρόστα μας, σας καλούμε να διαβούμε απο κοινού το μονοπάτι του αγώνα, να στηρίξουμε ο ένας τον άλλον, να σταθούμε στα πόδια μας.

Εργαζόμενοι όλων των ειδών, ενωνόμαστε !

Υπερασπιζόμαστε τα ταξικά μας συμφέροντα και τις ζωές μας !

Οι αγώνες μας δεν μπαίνουν σε καραντίνα !

νομάδες | εργατική συνέλευση
στα Βορειοανατολικά